

съвпадаща приблизително съ края на войната.

Следът 1. януари 1919. год. наново продължи действието на строгите постановления на закона за задълженията и договорите: действителни съд само тъзи прехвърления на недвижими имоти, които съд извършени

съ нотариални актове. Иванъ Ковача не се е съобразилъ съ тъзи постановления. Неговиятъ частенъ продавателъ записъ е невалиденъ и по дѣлото за право на собственостъ той ще биде осъденъ да предаде имота на дѣда Божила.

ПРЕПОРЖЧАНО ЧЕТИВО.

Ж. Дезбонъ. Земедѣлската кооперация въ Данния. Цена 25 лв. Доставя се отъ Д. Стояновъ, ул. Гурко — 44 София.

Пасторътъ *) Зоне проповѣдавалъ единъ день върху християнските добродетели. Той ги препоръчвалъ въодушевено.

Изеднакъ нѣкой отъ слушателите, единъ работникъ, го прекъсналъ: — „Добротельта е много хубаво нѣщо, но тя не храни. Едно парче хлѣбъ би било по на място“.

Съ този грубъ изразъ непознатиятъ работникъ насочилъ мисълта на пастора Зоне къмъ ново поле за работа: да се даде възможностъ на хората, най-вече на бедните, да извлѣкатъ най-голѣма полза отъ тѣхните малки стопанства и да се осигури най-доброто използване на полученото.

Пасторъ Зоне се посветилъ на това дѣло съ всичката си душа. Това било презъ време, когато Дания била преживѣла една злополучна война. Отнета ѝ била частъ отъ земята. Трѣбвало да се заздравяятъ раните отъ войната и да се даде тласъкъ на народното творчество.

Въ града Тистедъ, центъръ на енорията на пастора, била основана въ 1866. год. първата данска потрѣбителна кооперация. Тя трѣбвало да послужи за образецъ на множество други. Нейните принципи били тъзи на благородните рочдалски пионери.

*

Въ 1880. г. Съединените щати въ Америка, облагодетелствувани отъ извѣнредната плодородностъ на новата още почва, почнали да изнасятъ своите грамадни запаси на европейския пазаръ.

Тихиятъ и скроменъ дански селянинъ, който съ удивително трудолюбие обработвалъ майка-земя и изкарвалъ житни произведения